

Sygn. akt II CSK 642/13

POSTANOWIENIE

Dnia 21 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa "P." [...] spółki jawnej z siedzibą w W.
przeciwko K. S.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 maja 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 29 marca 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego koszty
postępowania kasacyjnego w kwocie 3.600 (trzy tysiące
sześćset) złotych**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną wniesioną przez powoda – „P.” [...] spółkę jawną w W. (dalej jako Spółka) od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...], zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w P. i oddalającego powództwo zważyć należy, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, silnie nacechowanym pierwiastkiem publicznoprawnym, a jej rolą nie jest korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających ewentualne uchybienia, ponieważ tę funkcję realizują zwyczajne środki zaskarżenia i skarga o wznowienie postępowania. Skarga kasacyjna służy ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa oraz wkład Sądu Najwyższego w rozwój jurysprudencji i prawa pozytywnego. Taka konstrukcja i rola skargi kasacyjnej powoduje konieczność poddania jej kontroli wstępnej pod kątem spełniania kryteriów kwalifikujących do przedstawienia skargi Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych, budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący oparł na istnieniu istotnego zagadnienia prawnego, którego wyjaśnienie ma decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, co wymagało sformułowania tego zagadnienia, podniesienia argumentów prawnych wskazujących na rozbieżne oceny prawne oraz zajęcia własnego stanowiska. Wywód ten powinien być zbliżony do tego, jaki jest przyjęty przy przedstawianiu zagadnienia prawnego przez sąd odwoławczy na podstawie art. 390 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 9 maja 2006 r., V CSK 75/06, nie publ.). Twierdzenie o występowaniu istotnego

zagadnienia prawnego jest uzasadnione tylko wtedy, kiedy przedstawiony problem prawny nie został jeszcze rozstrzygnięty przez Sąd Najwyższy lub kiedy istnieją rozbieżne poglądy w tym zakresie, wynikające z odmiennej wykładni przepisów konstruujących to zagadnienie (por. niepublikowane postanowienia Sądu Najwyższego z 10 marca 2010 r., II UK 363/09 i z 12 marca 2010 r., II UK 400/09).

Sformułowane przez skarżącego zagadnienia prawne dotyczy tego, czy roszczenie o odszkodowanie za nienależyte prowadzenie postępowania sądowego przez profesjonalnego pełnomocnika procesowego przysługuje wyłącznie stronie tego postępowania, która udzieliła adwokatowi umocowania czy też przysługuje także podmiotowi trzeciemu, który nie był stroną postępowania sądowego, ale zawarł z adwokatem umowę zlecenia prowadzenia sprawy i poniósł szkodę wskutek nienależytego prowadzenia procesu.

Wskazane zagadnienie prawne skonfrontować należy z treścią żądania oraz jego podstawą faktyczną wskazaną w pozwie. Powodowa Spółka powołała się wprawdzie na zawartą z pozwanym umowę z dnia 22 lutego 2002 roku o prowadzenie sprawy sądowej o zapłatę przeciwko T.U. [...] związanej z likwidacją wskazanych w umowie szkód komunikacyjnych, ale jednocześnie wyraźnie wskazała w pozwie i podtrzymała to stanowisko w toku postępowania, że w niniejszej sprawie dochodzi naprawienia szkody związanej z nienależytym prowadzeniem przez pozwanego postępowania w sprawie XI GC [...] przed Sądem Okręgowym w P.. Powództwo w sprawie XI GC [...] o zapłatę odszkodowania z umowy ubezpieczenia auto casco wytoczył przeciwko T.U. [...] S.A. właściciel uszkodzonych pojazdów i strona umowy ubezpieczenia czyli H. [...] S.A., który udzielił adwokatowi K. S. pełnomocnictwa do prowadzenia tamtej sprawy. Powodowa Spółka podniosła w rozpatrywanym aktualnie pozwie, że w niniejszej sprawie dochodzi od pozwanego odszkodowania w kwocie 325.800 zł, czyli kwocie, której wskutek oddalenia powództwa przez Sąd Okręgowy w P., nie uzyskał H. [...] S.A. jako powód od T.U. [...] jako pozwanego w sprawie XI GC [...] z uwagi na nienależyte wykonanie obowiązków przez pozwanego jako pełnomocnika powoda w tamtej sprawie. Podkreślenia wymaga, że spółka jawna „P.” nie była powodem ani mocodawcą pozwanego w sprawie XI GC [...] toczącej się przed Sądem Okręgowym w P.. Tymczasem zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie

sądowym stanowiskiem, adwokat i radca prawny odpowiadają za szkody wyrządzone mocodawcy wskutek własnych zaniedbań i błędów prowadzących do przegrania sprawy, której wynik byłby korzystny dla tej strony, gdyby pełnomocnik zachował należytą staranność. Mocodawca może żądać od pełnomocnika procesowego odszkodowania, a sąd orzekający w sprawie powinien ocenić należytą staranność wymaganą od adwokata i radcy przy uwzględnieniu profesjonalnego charakteru ich działalności (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 13 czerwca 2008 roku, I CSK 514/07, niepubl., z dnia 2 grudnia 2004 roku, V CK 297/04, niepubl., z dnia 26 stycznia 2007 roku, V CSK 292/06, niepubl.). Sformułowane w skardze zagadnienie prawne, mimo przedstawienia go w kategoriach zagadnienia abstrakcyjnego i mającego szersze znaczenie, nie ma więc w istocie, z uwagi na treść żądania Spółki i jego podstawę faktyczną, znaczenia dla wyniku rozpatrywanej sprawy.

W tej sytuacji uznać należy, że skarżący nie wykazał istnienia powołanej w skardze kasacyjnej przesłanki uzasadniającej przyjęcie jej do rozpoznania, stąd na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji. Orzeczenie o kosztach postępowania kasacyjnego na rzecz pozwanego w związku ze złożeniem przez niego odpowiedzi na skargę kasacyjną znajduje oparcie w art. 98, 99, 108 i 398²¹ k.p.c.

[aw]